



உ  
நண்பதிதுணை.

சிவானந்தபோதம்.

X. ௩

இரண்டாம்பதிப்பு



இஃது,

கோ. மாணிக்கழதலியாரால்

மநோன்மணிவிலாசம்

என்னுந்தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1897.

இதன் விலை அறு—உ.



உ

சிவமயம்.

# சிவானந்தபோதம்.



காப்பு,

வெண்பா.

சிவானந்தபோதகமாஞ்சித்திமுத்திதந்து  
பவானந்தமானவினையாமம் - நவானந்த  
ஈசனேதானாகுமென்வடிவுத்தாளிணையப  
பாசமுடன்றொழுவார்பார். (ச)

தியாகரணபோதஞ்சிவசந்தரன்சொல்  
தயாபரிபென்றாய்வடிவந்தானம்-செயாவெனவே  
பொய்யாவினையகனும்பொற்குருவாஞ்சண்முகனும்  
ஆய்யாவுமென்னுள்ளேயாம். (உ)

முத்திபெறுமென்னெஞ்சமூர்க்கருடனையிணங்கி  
சித்தந்ததும்பிசசிதமுமன-முத்தனம்  
பட்டினத்தார்சாக்ஷிப்பகுத்தறிதலிந்நூலைத்  
தொட்டவர்க்குமுண்டாஞ்சுகம். (ஈ)

பணியறுத்தலாகப்பரபோகங்கொண்டு  
துணிவுறுத்தநெருசுக்குச்சொல்லின்-அணியாய்  
படபடென்னும்நெஞ்சம்பகருசிவானந்தத்  
திடமுறுவார்தானேசிவம். (ஊ)

சிங்காதனமுடையசெல்வவழியார்கள்  
தங்காறசிரமேறறித்திட்டேன் - பொன்கால  
ஏறறிப்புகழ்தன்பாலிந்நூலென்புண்கவியால  
சாற்றத் துணிந்தேனசரண்.

(௫)

---

நூ ள் ப ய ன் .

விருசதம்.

அறிவதனைமனங்கேட்கச் சிவானந்தபோதத்தை  
யறியுநன்றாய், நெறியுடையமுத்தர்கள் தன்திருவடியிற  
பணியவருள்நிலைக்கககாட்டிக், குறியுடனேயனுபவத்து  
வழியடைந்துகதிபெறவே கூறவென்றும், பிரிவறவே  
வாழ்த்துசிவப்பேரானந்தம்பெருகப்பேசுமிந்நூல். (சு)

---

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகள்துதி.

நிறைந்தபரிபூரணமாய்நிற்குணமாய்நிர்மலமாய் நீ  
த்தனாகித், துறந்தமனத்துடையோர்க்குந்நுரிபனுமாய  
தீதனுமாய்ச்சோதியாகித், கறந்தமுலைப்பாலாகிப்பாவி  
லுள்ள ருசிகாட்டுக்கர்த்தனாகிச், சிறந்தகுருமாணிக்கசு  
வாமிகளை யெம்முளத்தில் ரெழுமுதல்செய்வாம். (சு)

---

சமயாசாரியர்மூவர்துதி.

இசைகுருகிப்பரந்தானே யெழுந்தருளியேண்டிய  
தோரின்பந்தந்து, இசைக்குளவாரியெதிர்ந்தவரைமதித்

திடாச்சிவசமயமேலாய்ச்செய்து, இசைக்குளவோர்புக  
ழ்ந்தேத்தசசிவாலயததிற்றேவாரஞ்சிறக்கவோதிப், ப  
சைக்கருதியருள்பெருகுமுவரிணை மலரடியிற்பணிகின்  
றேனே. (அ)

பஜவண்ணர் அல்லமாப்பிரபுதுதி.

பத்திலைதவறாமற் கிருபையுமே வழுவாமற்பாரி  
ன்மீதே, யுத்திசிவகளைசருககுப்போதமுறறுப் பூசை  
செய்துகூதுஞானத், தத்துவமேயுணர்ந்துசிவத் தானு  
கும்பஜவண்ணர்சாஷூத்கார,முத்திதருமலலமாப்பிரமீ  
சரிருவர்தாள்முடி கொள்வாமே. (ஆ)

மருத்துமலைதேசுரீதுதி.

பன்னுமறைசாத்திரங்களாகமங்கள் விரிந்தநூற்ப  
லத்திற்சென்ற, யுனனுகினைமனத்தாலே பிறப்பிறப்  
பாமனோய்பலவற்றுற்றிடாமற், பொன்னுடையவம்பல  
வர்கழற்பணிபச சிந்தையற்றுப்பூஜைசெய்ய, வென்ன  
தெனறே யெனையாண்டமருததுமலைத் தேசிகன்றாளி  
நைஞ்சுவேமே. (க0)

நூ ல்.

(அறிவுக்கும்மனத்துக்கும்\*வாக்குவாதம்.)

[அறிவுகூறுதல்.]

ஆனநெஞ்சமேயிமைப் பொழுதாகிலுமலைவறுத் திருந்நாயோ, போனநாளிலேடந்ததுமிருந்ததும் புதுமைகளறியாயோ, ஈனமாகியகவலையை நீக்கியைம்பொறியினிலிணக்காமல், தானமொக்துநான்சொன்மொழிகேட்டுநீசரிபென்று மகிழ்வாயே. (க)

[மனங்கேட்டுதல்.]

(அவதாரிகை) ஏதேது விபரீதமாக இருக்கிறது, இமைப் பொழுதாகிலும் பிரியாமலிருந்த நீ யிப்போதென்னை அன்னியமாகக்குறித்துசொற்படி கேட்கச்சொன்னதும் சநதோடமாயிற்று, ஆகிலும் உதவியானகாரியமாக விருப்பிற் கேட்கவேண்டுந்தானே, ஆதலாற்சொல்கவென்று மனங்கேட்க வறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

முத்துபெறுமழகான நெஞ்சகமேபணியறுத்தன் மொழியக்கேணீ, சத்துசித்தானந்தபராபரமேகெதிரென்றுஞ்சார்ந்திடாமன், முத்தர்களுமோகிஷைத்தநூலதனையாராய்ந்துமுனைந்திடாமற், பத்திரிலேநில்லாமற் சிந்தனையுமோயாமற் பார்ப்பதென்றோ. (உ)

\* பாக்கள் அறிவுசொல்வது, வசனங்கள் மனதுசொல்வது.

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை.) ஆயினியாதோ பரத்தைச் சாரவில்லை யெனவும், தூலினுட்பொருளை யறிந்து முனைகொள்ளவில்லை யெனவும், பத்திரிலையி னிற்க வில்லையெனவும், சிந்தனைகளை யறுக்கவில்லையெனவும், சொல்கின்றனவற்றை எக்காலத்தினுமி யானறியாதவனாக விருக்கிறேன், இஃதந்தரங்கப்பாஷையாக விருக்கின்றது. மாடு, மக்கள், பெண்டிர், சுற்றம், வாணாள் முதலியனவே பொருளெனறுன்னியிருந்த வெனக்கிப்போது திடவொன்று நான்குவகையிற் சித்திககச்சொன்னீர். ஸ்பட்டமாகப்புலப்படுமாறு புகல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

மாடுமக்களுஞ்சுற்றமும் பெண்டிரு மாளிகையுட ன்வாழ்வும, நாடுராச்சியமாண்டிம்புகழ்ச்சியுடம்மதெ னநேதேகத்தி, னூடுசென்று நீயெனதுடலியானெனவு முன்றலுத்திடுகெஞ்சே, வீடுவீட்டுயிரோகிடும் போதி னில்வினைவழி துழைநதாயே. (க)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை.) தேகத்தினுள்ளேபுகுநது மாடு, மக்கள், சுற்றம், பெண்டிர், உயாவாழ்வு, தேசாதிபத்தியப்புகழ்ச்சி முதலியவை சதமென்றும், தேகம் நான் எனது என்று பாராட்டி உழலுகிறாயென்றும், முடிவுகாலத்தில் வினைவழியிலே உயிராறுழைக்கிறாயென்றுஞ் சொல்லுகிறாய். நீ இதுகாறும்கூட்டுருந்தையா இல்லையா? இதுகாறும்தும்புகலாதிருந்தவாறென்னை? இப்போது இங்ஙனஞ் சொல்லுதற்குக் காரணமென்னை? என்றமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.



[அறிவுகூறுதல்.]

கேணி நெஞ்சமேயுனனிவயத்திலே கிடந்துலைந்த  
 மின்னாள், வீணிலேபலசெனைமுமெடுத்ததின்மெ  
 லீநதிமெப்போது, ஊணிலேனெனையானறியாமலேயுத்  
 தமர்நோககத்தாற், காணுமிப்படிமானிடதேகமுங் கண்  
 டதுமறிவாயே. (ச)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) அனேகந் திரோகத்திரபிறந்து பிறந்திறக்கின்ற  
 தாகவுஞ்சொன்னீர், அவற்றளிம்மானிடதிரேக மருமையாக  
 பெரியோர் கிருபானோககத்தாற்கிடைத்ததாகவுஞ்சொன்னீர்,  
 அது தெரியுமபடிக்குச் சொல்லுமென மனங்கேட்க அறிவு  
 கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

நாலுவகையோனியிலுமெழுவகையின் ரோற்றத்  
 துள்ளினமாக, மேலுகந்தமானிடந்தானெடுபபதுவேய  
 ருமையாய்மெய்யனாகி, பாலுபோன்மனமுடைத்தாயபு  
 ண்ணியமேமிகுந்துபவங்கீழாய்ததள்ளி, தூலுணர்வத  
 ருமை நெஞ்சே யிருவினையிலொருவினையை நொறுக்  
 கித்தானே. (ரு)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனால் மானிடதேக மெடுப்பதருமையென்று  
 சொன்னீர், அதிலும் மெய்யனாகிக் கள்ளமற்று பாவம்போ  
 க்கி புண்ணியமிகுந்து தூலுணர்வதருமை யென்றுங் காட்டு

கின்றீர். அப்படியானால் மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமாயருமையாகிய தேகமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

மனிதரிலும்டறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு மரமுமுண்டு, மனிதரிலுநீர்வாழுஞ்சாதியுண்டு அநேககுலமனிதருண்டு, மனிதரிலுமனிதருண்டு வானவருமனிதராய்வருவதுண்டு, மனிதரிலேபிறப்பறுக்கவந்ததே யருமையெனவகுத்தார்முன்றோர். (௬)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் தேகமெடுப்பது எவ்விதம்? வினையென்பது ஒன்றே இரண்டோ? இதில் சகாயமான வினையெது? வினை வழியாய்தேகமெடுக்கிறது யாராலேயென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

எழுவகையின்றேற்றமாய்க் கடந்தோறும்பலவிதமாயின்பமுற்றே, பழுதறவே தேகமவருமபேய்மனமே நீசெய்தபண்பினாலே, உழிதருமிக்காலத்துமொழியாமலிருவினையாலுகந்துநிறகும, கழிதருமில்விருவினையிலொருவினையைநோக்குவதுகடினந்தானே. (௭)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் என்னாலே வினையுண்டாகிறதென்றும் வினையினாலே தேகமெடுக்கிறதென்றும் சொன்னீர், வினை

வழியாய்ப் பல யோனிதோறும் எப்படிப் புகுந்து ஜநநமா  
ணமுண்டாகிறதென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

மனவாக்குக்காயத்தான்மருவுஞ்செய்கை  
மலர்மணம்போலுறுஜன்மமயக்கத்தாலே  
இனமாக்கும்பிறவியினிலிழுத்துக்கொண்டே  
யெத்தனையோஜனமத்திலிறக்கச் செய்யும்  
தனவாக்காய்பிரமமாவுஞ்சிருஷ்டிசெய்ய  
தான்றானேவளர்ந்திந்தத்தரணியீதே  
இனமாக்குவெம்பாசந்தன்னிற்சிக்கி  
யிறந்தார்கள்பிறந்தார்களினனமநெஞ்சே. (அ)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் பிறந்தாலு யிறந்தாலும் வேதாகம சா  
த்திரச் சொற்படி நடந்தால், தேவேந்திரபதவி பிரம்மப்பட்ட  
முதலானது மடையலாமென்று சொல்லுகிறார்களே, அது  
சுகமல்லவோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

முந்தஜன்மமாம்புண்ணியமிகுந்திடின் முக்கியமு  
ண்டாகும், பிந்தஜன்மமாம்பாவமேமிகுந்திடிற் பெரிய  
தோர்துயராகும், அந்தரெணடையுமறுத்திடினொளித  
ருமரன்கழற்றுணையாகும், பந்தமானதோர் புராணங்  
களவேதங்கள்படைத்ததையறிவாயே. (க)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை) ஆனால் மும்மூர்த்திகள் பட்டமாயிருந்தாலும், தேவேந்திர புகழ்ச்சி பெற்றாலும், பின்னும் பூலோகத்திலே பிறப்பதுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வாழாமலயனுருத்திரனிந்திரன்வானவரானாலும், சூழாமாயுகம்பிரளயந்தனனிலுஞ் சுகமுடன் வாழ்ந்தாலும், தாமுமானதொலலுகிலவந்துறுவர்கள் தரணியோர்புகழ்ந்தேற்ற, வீழாமநெஞ்சமே யானடிசோந்தி டில்வினைக்குழுவிழந்தாயே. (க0)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை) ஆனால் வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களுண்டாக்கி வைத்தாரா? அவற்றாலே என்னபிரயோசனம் என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

நரஜன்மத்தை யெடுத்தும்பவத்தினில் நமுகிடாதி வ்வண்ணமே, திரமதாகவேயீசனுத்தரவினும்செய்பவர் புண்ணியமென்றே, வாமுடைத்தநல்வியாசருஞ்செய்த னர்வழங்கிடுமதனாலே, பரவடியையுறுமுத்தாகளிருவி னைப்பற்றறப்பார்த்தாரே. (கக)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை) ஆனால் ஒருவர் செய்கிற பாவபுண்ணிய மொருவருக்கு உண்டென்கிறது எவ்விதமென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

மகாமகோடாராய, டாக்டர்

வே சாரிநாகையர் நூல் நிலையம்

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

ஒருவர்செய்தபாவபுண்ணியமொருவர்க்  
 குண்டென்றுசொல்லுகின்றவழகமநெஞ்சே  
 சருகுமவரவருயிர்க்குத்துணையார்சொல்வாய்  
 தந்தைதாய்ப்பெண்பிள்ளை துணையுமாமோ  
 வருகுமந்தவியாதிகளும்வினை தானல்லோ  
 மக்கள் பெண்பிதந்தைதாய்வாகுகிக்கொண்டு  
 திருகுமவர்பின்னொருவர்க்கீந்ததுண்டோ  
 திருஷ்டாந்தங்கண்டுநீதெளிந்திடாயே. (கஉ)

[மனங்கேட்குதல்]

(அ-கை) அப்படியானால் புராணங்களிலே ஒருவர்செய்த  
 பாவபுண்ணியம் மற்றொருவருக்குண்டென்று பொய்சொல்ல  
 வேண்டியசென்னவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

பாசபந்தமானதொருமூடர்க்கிந்தப்  
 பற்றுதலையைாட்டால்நம்பமாட்டார்  
 ஆசைகொண்டுசெய்யார்கள்விகாரதஞ்செய்வார்  
 அதுதலைபொருத்தமவைத்துச்சொன்னதல்லால்  
 நேசமிதுபோலவேபகைத்தார்பாரு  
 நீங்கினால்வேறுகெதிநிலதேசாரக்குண்டோ  
 மோசமிதுநம்பாதேநெஞ்சேகேளு  
 முனைந்தவர்க்குச்செய்தபலனமுடியுந்தானே.

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை துன்மைக் கூட்டுறவில்லையே , அப்படியிருக்க, ஒருகுடும்பத்திலே பத்து ஜனங்களில் தாங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிறவற்றிற் கிடங்கொடாமலும் உன்றாக்குள்ளே அனேக விகற்பந்தோடு மனம பேசித்து வாழ்கிறார்களே, எந்தப்பற்றுதலைக்கொண்டு ஒன்று போலிருக்கிறார்களென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

பொண்ணுலும்பொண்ணுமபூமியாலும்

பெருக்கவேயிச்சைகொண்டொன்றுக்கொன்று  
தின்றாக்களுறவாடிச்செத்தாரல்லாற்

சேர்ந்துமனமொன்றாகிச்சிறந்திட்டாரோ  
கண்ணுலேபார்த்துநீசுகங்கண்டாய்

கவலைக்கேயாளாகிக்கருதஜிழந்துப

புண்ணுகிப்பிறப்பிறப்பிறப்புருந்திட்டாய்நீ

பூமலர்ததாடுணையெனறுபுகழ்வாய்நெருசே.(௧௪)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனால் வினை வழியே யுயி ரித்தேகத்தை விட்டினிமேற் நேக மெடுக்கிற தெந்ததேகமோ வதைததெரியும் படியும் இத்தேகத்தைவிடும்போது யாதொருகுறிகளுண்டோ வென்றும் மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வெண்பா.

தேகந்தனிற்பொறியுஞ்சீரம்புலன்காரணம்

ஆகந்துறக்குமப்போதந்நேரம் - போகமது

எவ்விடத்துச்சென்றதோயேற்குங்கடவடிவம்

அவ்விடத்தைநன்றாயறி.

(கடு)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை) ஆனால் வினைப்பயனுமறிந்தேன், இந்த அருளையாகியமானிடதேகம்வந்ததுமறிந்தேன், வேதாசுபுராணசாத திரவகளது கட்டுப்பாடு மறிந்தேன், பிறப்பிறப்பென்கிற விவரமுமறிந்தேன், வினைவழியே தேகமெடுக்கிற தெனனும் விவரத்தையும் என்னால் வினையுண்டாகிற தென்பதையு மறிந்தேன், ஒருவாக்கொருவா நன்மை, தீமை, உதவியில்லை யென்பதும்றிந்தேன், ஒரு குடும்பத்திலே பலஜனங்களொன்று போற் கூடி வாழ்கிற பந்தத்தையுமறிந்தேன், எல்லாமுள்ள படி ஒத்துக்கொண்டேன், அரனது திருவடி நிழலையடைகிற தே சுகமென் றுசைகொண்டேன், இத்தனைநாளாக வெனனை நம்பியிருந்த குடும்பத்தாரெல்லாம் இளந்தைகளாகவீருக்கிற படியினாலே யவர்களை வட்டு விட்டால் வேறு ஓகதியின்றி அவர்கள் வருந்துவ ராதலா லவர்கள் பக்குவகாலபரியந்த மிருந்துகாக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்றமையாலதற் கொருவயணஞ் சொலக வென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

விருத்தம்.

அவரெல்லாமிருக்கவிப்போதுன்னையேம  
 னழைத்துவிடிஸிபா துசெய்வாயழகுநெஞ்சே  
 பிவர்களுக்குப்பிழைக்குமவகைதிரும்பிவந்தே  
 யேதுவாய்ப்புடிபபதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு

தவறிக் கடம்விட்டுப்போகும்போது  
 தான்கூடமாண்டாரோபிழைப்பில்லாமல்  
 அவரவர்க்குச்சிவன்றுணையெனறெண்ணிடாம  
 லையத்தாளிப்படியேயலைவுற்றாயே. (கசு)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை) ஆனாலியலானேன், இனிமேற் பாசபந்தத்தில்  
 வீழ்வேனோ? திருவடியை யடையாமலிருட்டேனோ? ஆனாலி  
 ன்னுங் கொஞ்சகாலம் பொறுத்துத்தான திருவடியை யடை  
 வதற்கேது பண்ணிகொள்ளக் கூடாதோ? இப்போது தா  
 னேதண்ணது கொள்ளவேணுமோவென்று மனங்கேட்க அ  
 றிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

காயமனவாக்குதான் றளர்ந்தபோது  
 கருத்தழிந்தேயுறுதியற்றுப்பாசமீறி  
 நேயமந்தமாய்கையினிற்பற்றிக்கொண்டால்  
 நெறிக்கண்படைத்தவர்தானிலைபிப்பாரோ  
 மாயமனமேயிந்தக்காயநதானும  
 வல்லமையோவெததனைநாள்வாழுமோசொல்  
 காயமதுநிலையல்லவென்றுமுன்னோ  
 கண்ணொளிமமுயகுமுனல்கையுறறாரோ. ( )

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை) அப்படியானால் சாவடி மச்சங்கொண்டேன்,  
 இனி திருவடி யடைதற்குப் போந்த வழி சொல்லென்று  
 மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது



[அறிவுகூறுதல்.]

வெண்பா.

முந்திபரிபூரணமாய் முக்தியடைந்தவர்கள்  
 சிந்தைமகிழ்ந்தீதா துஞ்சிவநூலை - யுந்தியுந்திப்  
 பார்த்தறிநீரன்றாய்ப்பகுத்துப்பகுத்துநெஞ்சே  
 சேர்த்தறிநீயெனவசத்திற்செல். (கஅ)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-க) அப்படியே சொல்லுகிற சில நூல்களைப்பாறத்  
 தேன், திருவள்ளுவநாயனர் மூப்பால் வைத்துக் குறள சொ  
 ன்னதினாலே “துறந்தாக்குந் துவ்வா தவாககு யிறந்தார்ககு  
 மிலவாழ்வா நெனபான் றுணை” என்று சொற்றனர்தென  
 கொலென மனம் வினுவ வதற் கறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

விருத்தம்.

யாவரிருக்குநிலையதனையவர்க்கே யதனிநிலையமர,  
 மூவர்முதலாம்ரிஷியோர்க்கு முழுக்கத் துறந்தோர்காமி  
 யர்க்குந், தேவரீர்க்குந்திறமுதலாய்சிறக்கக் காட்டுங்  
 கண்ணொளிபோல், நாவிலிருந்தே அஞ்சனமாய்நவின்ற  
 மொழியென்னாயகமே. (கக)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-க) ஆனால் முத்தி நிலையை மாத்திரம் தனிமையிற்  
 பேசுகின்ற நூல்தானெவ்வீதமாகச் சொல்லுமென்று மனங்  
 கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வெண்பா.

தேகமெயித்ததுவுஞ்சிந்தையுடைத்ததுவும்  
 போக்சமுசாரத்திம்புக்கதுவும - தாகமது  
 கொண்டுதவிரத்ததுவுங்கூறுங்கனவெனவே  
 கண்டுசொல்லுமநூலதனைக்காண (௨௦)

[மனங்கேட்டுதல்]

(அ-கை) ஆளுவ அந்த நாலும்பாரத்தேன், அதிலுள்ள  
 பொருளைச் சங்கையற இப்படி யிருக்குமென்று தெரிந்து  
 கொண்டாற் போதுமா வென்று அதிவினயத்துடன் மனங்  
 கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

விரூத்தம.

அறிவுக்கேசாட்சிகொண்டு நூலைப்பேசி  
 அங்கததைத்தானழித்து அகத்தைநோக்கு  
 குறிவைத்தபடியிருந்துமெய்யைப்பொய்யாய்க்  
 குற்றமென்றே பொய்யைகதாவி பொய்யாய்க்கண்டு  
 நெறியுற்றேயிருவினையும்கீக்கிப்போட்டு  
 நேசமுடன் - னுடன்பாசமவைத்து  
 பிறிவற்றுஒன்றாகிவாழலாகும்  
 பேதித்துப்பாசாத்தேபேணிக்கூடே. (௨௧)

[மனங்கேட்டுதல்]

(அ-கை) அந்தப்படிதானே யனுபவிக்கிறதா? மற்றொரு  
 வருடைய சகாயமும் வேண்டி யிருக்குமா என்று மனங்கே  
 ட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

புகர்ச்சமயமாகின்ற பலசமயந்தன்னிலே புகுந்தி  
டாமல், அகச்சமயமாகின்ற சிவசமயத்திசைக்கே ய  
கப்பட்டானீ, மிகப்பெரிதாம புகழியைநீபடைத்திருந்  
தும் பெரியோரைமேலிடாமல், தகைப்படவே பிறவி  
யெனறநோய்க்குளளே சிககிததான்தளர்வதேனோ ()

[மனங்கேட்குதல்]

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்டு  
மோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்]

பெரியோரைச்சாராமல் வாகளுக்கே யளபுசெய்து  
டேசிடாமல், துரியமாகி நதில்லியபூதஜ செய்யாமல்  
சுற்றிச்சுற்றி, அரிபயனுங்காணுபரமசிவமெனறதையு  
மறிந்துிடாமல், சரியென்றுள்ள அபயனுங்கொண்டது  
வே கோலமாய்ச்சாத்தகாடிய (உங்)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் தெளிந்த பெரியோர்களுக்குகத்திலே  
பிரயோஜனமில்லையே, எவ்விடதழ்விருப்பாராளோ அவர்க  
ளைக்கண்டு தரிசிக்கலாகுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு  
கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

தெளிந்ததறவியிகந்தனிலே தேகப்பிராரத்துவப்  
படிக்கு, பொழிந்தேகரணத்தனுபோகப் புவனத்திருந்

கமெச்செயலும், ஒழிந்துசிந்தைதெளிவுற்றே ஒன்றே சிவமென்றிருப்பாரச், ளிழிந்தபேருமவரைக்கொண்டே றுவார்களிசததோரோ. (௨௪)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் இகததில் சஞ்சரிக்கிறதினால் பெரி டோசளுக்கு இடறுவராடோ வென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

கருவியகன்ற வவுலகத்தைக்கனவென்றிருக்கக்கரு த்ததனுள், னுருவைக்கனடொப்புவமை யற்றுள னாமபுறமபுமொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்து பூரணத் தில் குலாவுமடியாஜகந்தனிலே, மருவப்பொருந்திவா ழநதாலுமமாசற்றிருப்பாவல்லவரே. (௨௫)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் விபரீதமிகுந்து வந்ததானால் அதை நீடி கிக் கொள்ள வலமையுண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

முந்தவிருந்தவஞ்ஞானமூடமானசத்தியையும்,பந் தமறவேதுணிந்து பராபரனை ததினமுடிக்கக்கொண்டு, சிந்தைதெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென்றெண்ணுந்து ணிவதனால், தொந்தமறுத்துச்சிவானந்தச் சோதியது வாய்ச்சுகிப்பாரோ. (௨௬)

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) அப்போப்பட்ட பெரியோர்கள எந்தச்சாதிபா யிருந்தாலும் தொண்டிபடலாகுமோ வென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

சாதிபேதந்தனைக்குறித்து, க்தயங்கிமயங்கிதநா ராதே, சாதியாவதெவ ரறிவர்சருவவுடலுமொன்றாசசே சாதியாவரெவரென்னில்தன்னைபறித்துசிவமான சாதிபெரியசாதியென்றுசாற்றுமறைகளசததியமே. (1)

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களை சாதிபிரித்து சொல்லு கிறதினாலே குற்றமுண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

ஞானம்பதியா விழிகுலததோர நாட்டிற் பிறித்தே சாதிதன்னை, யீசைசாதிபாரெனதேயிழ்ந்தா முத்தாப க்தராயும், ஆனபெரியோர்தங்கனையுமூ ரிலொன்றாய்க குறித்துக்கொண், டனமுரைத்தேயருநரகிலிழிநதுபோ னூரிகத்தோரே. (2அ)

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) இப்போப்பட்ட பெரியோர்கள ஜகத்தோரிக ழத்தக்கதாக திரிவானேன்? ஜகத்தோரிகமுவானேன்? இத னால் யாருக்குத்தன்பம் யாருக்கு இன்பமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

பெரியோரைப்பித்தரெனவுலகத்தோர்கள்  
 பேயரென்னவிகழ்வகெனையிரித்துக்கேளு  
 திரிவாகளிசசைபடிஜகததோர்ப்பாதது  
 தீவினையுமநலவ்னையும்திரட்டிக்கொள்வார்  
 சரியாசசென்றிருவினையுமொழித்துப்போட்டு  
 சசசிநானந்தமெனறபதத்திற்சார்ந்து  
 துரியாதீதப்பொருளைப்பெறறுமந்தச்  
 சுயந்ஞ்சோதியாகியேசுமுறறாரே. (௨௬)

[மனங்கேட்குதல்]

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களிருவினையும் ஜகத்தோரு  
 க்கு ஒப்பிட்டு சுகமபெற்றார்களே, அவர்களை விகழ்ந்தவுலக  
 ததாரென்னலாபம் பெறார்களென்று மனங்கேடக அறிவு  
 கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

பெரியோரையிசுழ்ந்தவாகளபெறறலாபம்  
 டேசக்கேள்நெஞ்சகமேபெருமையாக  
 பரியேறிப்போவைவனறாநீயிலவீழ்ந்து  
 பதைத்ததுபோலடியறறில்நெருப்பைக்கூட்டி  
 நரிவாயில்பொருளபறிகுமிடைமபோலே  
 நகைத்திகழ்ந்தேறரிவாயிரகமபுக்கு  
 விரிவானவெழுநகில்விழ்ந்தினைத்து  
 மெலிந்திவாரொன்றுமறவீசுந்தானே. (௩௦)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்கள் மகத்துவ மிப்படியென்ற மறியலானேன், அப்படிப்பட்ட மகாத்துமாக்கள் தெரிசனங்கண்டு கொள்ளுகிறதற்கு மார்க்கமுண்டோ வென்ற மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

குற்றமேதுங்குறியாமல்குணமும்பலவாய்விரியாமல் ஒத்துபொறிகளபுலனைந்துமுறவாய்நீயுமுசந்திதனை பத்துமபதனமாகத்தான்பட்சமிகவுமவைத்துரத்தாப்த் சிந்தமதனைச்சிவமாக்குஞ்சிவானந்தபோதமிதே. (௩௧)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனாலெவாகளிடததிலும் சாததிரததின் கேள்விகேட்டுத்தெரியுமபடிச செய்துகொள்ளுகிறதானானே, அவர்களாககினைககுட்பட்டு தொணடுபண்ணவேண்டுமோவென்ற மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

ஐயமின்றியுடல்பொருளுமாவிமூன்று  
 மாண்டவனேயுனனகெனறளிததுப்பின்னுந்  
 துய்யகுருநாதனுக்கேயடிமைபாகிச்  
 சொன்னபடிக்கேட்பதற்கேதொண்டனாகி

மெய்யனென்றேயவர்மனமுங்களிக்கும்பீம்  
 வேணடினதோர் சோதனைக்குமிதத்திடாமல்  
 செய்யதிருமலரடியிற்காத்திருந்தாற்  
 செவியதனிலுபதேசம்செய்வாராதாமே. (௩௨)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆலை வெகு பிரயாசையா யிருக்கும் போலே  
 ஒருக்கிறதே, சாததிரங் கேளவிமாந்திரங்கேட்டு கொண்டு யு  
 கதியினுலே அனுபவித்தது முத்தியடையக்கூடாதோ? குருசமு  
 சுத்தில் தொண்டிபட்டுதான முத்தியடையவேணுமோவென்று  
 மனங்கேடக அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

இருவினையுஞ்சமமுடைதகேயெழுநதுவந்த  
 வெணகுருவாமாணிக்கவீசனாகுகும  
 குருவடிவாயம்பலவருபதேசிதக  
 குறிப்பைததான நியாயோகுருட்டுநெஞ்சே  
 மருவுமிநந்வுடலுக்குளுடலைககாடடி  
 வாக்குந்குவாக்கருளியனமுமொத்து  
 திருவடியிலடையகுருமுகூசுதமலலாற்  
 சிவானந்தடோதகமுநதெளித்திடா 'த. (௩௩)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) அப்படியானால் ஞானசாரியரிடத்தில் அனுக்கி  
 ரகம பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ? சாததிரமும் பார்க்க  
 வேண்டுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.



[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

சேறுபோல்தளதளெனவலைபூமிக்குள்  
 தீடமாகமபததைநாட்டினக்கால  
 மாறுகொண்டுவிழுநதிமிமெனறதறைசுற்றி  
 மணற்கல்லைக்கெட்டிததுமுறைக்குமாபோல்  
 கூறுகின்றசாத்திரத்தின்சாட்சிதந்து  
 குலைத்திடாததிடமுற்றுக்குறித்துநின்று  
 வீறுகொண்டுநெஞ்சேநீயனுபவித்தால்  
 மெய்ஞ்ஞானவீடதனில்விளங்குவாயே. (௩௪)

[மனங்கேட்டுதல்]

(அ-கை) ஆனால் சாத்திரம் தெரியாதபேர்கள் சமூகருவி  
 னிடமுபதேசமபெற்று சாகிதது அனுபவமடைநதபோகள  
 பெற்றகாட்சி நூலிலுள்ளபொருளுககு ஒத்துக்கொள்ளாமோ  
 வென்று மனங்கீட்டி அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

உறுதிகொண்டபிள்ளைபென்றாலாசான்வைத்த  
 வுபதேசங்கேட்டளவிலுறுதிகொண்டே  
 இநதயத்திலநாட்டினதுநழுவிடாம  
 வெப்பீபாதுமருபத்திதவறிடாமல்  
 மறுகவலைசாராமலானறப்பெற்றால்  
 வழங்குநூலபேசுகினைறவணமைக்கொக்கும்  
 கிருபைதருமமுத்தியேயடையலாகும்  
 கிட்டினவர்க்கேதுகுறைகேடிலநெஞ்சே. (௩௫)

[மனங்கேட்துநல்.]

(அ-கை) ஆனால் ஞானானுபோகம் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் பெருதவர்கள் அந்த ஞானபோகத்தைச் சொல்லென்றும் காட்டுவனரும் சொன்னாலவர்களுக்கு ஒத்துக்கொள்ளாமபடி சொல்லலாமோ? அப்படி இப்படியென்றங்காட்டலாமோ? ஆகிலும் மெய்ப்பொருளினிட பிரகாசத்தைப் பேசினால் மனமொத்துகளிப்பாடுகளோவென்ற மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுநல்.]

ஒருவர்தினவொருவாசொரிநதுற்றபோது  
 வழறவாககோசொரிந்தவாககோவுறறுப்பாரு  
 மருவுமநதசொப்பனத்திறகண்டகாடரி  
 மகிழுகதவாக க்காகேட்டவர்க்கோமதிததுப்பாரு  
 உருசியுடனறுசுவைகொண்டிண்டவர்க்கேகா  
 உரைமையுடனகண்டவாககோவுறறிப்பாரு  
 தெரிசனமுங்கணகண்கிசின்றையறற  
 சிவஞானமவரவர்க்கேகதளியுநதானே (௩௬)

[மனங்கேட்துநல்.]

(அ-கை) ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடைய பிரகாசம் அவரவர்கள் கண்டுசெளிக்கப்பட்டதுதானே வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுநல்.]

நீதானேயறிந்தல்லோநிலைக்கவேண்டும்  
 நீட்டுவாசொல்லுகின்றநெறியிறசென்றற  
 போதாதுபோதாதுபொந்துக்குள்ளே  
 புலியிருக்குமென்றதென்பபுகுந்துபார்த்தால்

வேதாளமென்றதொருமயக்கந்தீரும்  
 மெய்யடியார்மனங்களிக்கமேவீவாழ்வாய்  
 வாதாடிமுத்தர்களைவிட்டிடாதே  
 மனமேநீயுள்ளபடிவணங்குவாயே. (௩௭)

[மனங்கேட்துநல்.]

(அ-கை) ஆனாற் றனிததனியே சுகமடைவதாயிருக்க, பெரியோராக னொருவாக்கொருவர் கூடிகொண்டானந்தமிருந்தறவாடுகின்றார்களே அஃதெவ்வித காரணமபற்றி யென மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்]

மறப்பானமுன்று - லுபிழந்தமுத்தர்  
 மனவெரியாம்பெரு வெளியிலமருவலாலே  
 துறப்பானவாகாசமொன்றாகனன்ற  
 சூரியன்றன்பிரகாசகந்தோற்றமபோல  
 சிறப்பாகதகேகத்திலிருந்தமுத்தர்  
 திருஷ்டியினற்கலவதொன்றாய்த்தியானிப்பார்கா  
 மறைப்பானதிலலைநெருச்சுணமணிக்குள  
 வனனிபொளிமருவுமந்தவண்மைபாரே. (௩௮)

[மனங்கேட்துநல்]

(அ-கை) ஆனாற் சாத்திரங்களிலே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள் முன் சொல்லிய முத்தொழிலுஞ் செய்து முடிந்த பின்னரன்றோ ஞானமறிய வேண்டியது. அப்போதன்றோ ஞானசாரியர் கிருபாகடாக்ஷம ிவண்டியதென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

சரியமுதன்முத்தொழிலுஞ்செய்கின்றோர்கள்  
 சாயுச்சியமுத்திரையைப்பணியவேண்டும்  
 உருசியுடனமுதளிததுப்பா தபூசை  
 யுண்மையுடனுபசாரஞ்செய்யவேண்டும்  
 பரிசைகொண்டுசோதித்துநிந்தைசொல்லி  
 பகைத் துவிடினகைத்திடுவார்பலனோபாழாம  
 விரிவுகொண்டுமயங்காதேயுற்றுப்பாரு  
 வீணருடனகேளவிவிட்டுமெய்யைப்பாரோ. (நகூ)

[மனங்கேட்துதல்]

(அ-கை.) ஆனால்வளவு மதநதுவமிருக்கிற படியினாலே  
 யமுததொழிலினது லாபமுஞ் சஞவிலே யிவராலே முடித  
 றுகொள்ள லாகாதோ வென மனங் கேட்க அறிவு கூறு  
 கின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

சாயுச்சியமுத்திரையைபித்துக்காததுச  
 சங்கையாறுத்திருவுளத்துப்பாக குக்கொத்தால்  
 நீயுச்சியமாகவெனறுகிருபைநோக்கில  
 நேரானமுத்தொழிலினிலாபநோந்து  
 மாயுச்சியமாகவேயமபலத்தான்  
 மலரழக்கேயன்பாகசசெலவாய்நெஞ்சே  
 பாயுச்சியமாகவேபற்றோருணதி  
 பாரபரத்தையடைந்தசினையாயித்தாமே. (சு0)

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) ஆனா வித்தகையவனுபவத்தை, யில்லறத்தினின்று பெறறுளரெவனோனுமுணுகொல்லோ, அன்றேல், துறவறம்பூண்டு, சந்நியாசியாய பற்பல விரத லைராககியமும சாவசவக நிவிரததியுசெய்து, ஜெகசஞ்சாரத்தை விட்டகன்று, ஆரணியசஞ்சார முற்று வருபவாகளின ஞானமெனனு மறிவு பிரகாசமாகி ஸபஷடப்பட்டுளரோ வெனறும், இவாகளிலுந தம்மனதுட் குடிக்கொண்ட வஞஞானுநத காரததை யோட்டி ம் வனமையிலராகி மூடராதலுமுண்டோவெனறும் மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுநல்.]

சஃனியாசியானதிலுமூடருணுகி  
 சமுசாரஞ்செய்வதிலுஞானியுண்டு  
 முன்னாலேயேதுவாமபிரார்த்துவககள  
 மூடடிவிட்டுஞானிகருமுறைதடபாது  
 பின்னாலேயிநுவனையுள்வாடரசசெயது  
 பெறறிபிவாராசானற்கிருபைகொண்டு  
 பின்னாபின்னககளால்லெறெறணுதே  
 பெருஞ்சோதிமுத்தியாயைப்பணிக்கூடே. ( )

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) ஆனால இல்லறத்திலேயிருந்தும் ஞானம் பெறறுக்கொள்ளலாமெனகிறது சஞ்ஞவாயிருக்கிறதே, உலகத்துள்ள பரம ஞானாசிரியரிடத்தனுககிரகம் பெறறுக்கொண்டு முத்தியையடைவ தருமையாயிருக்கிறதே, அதுவென்னபிரயாசையென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

யாவர்களும் பெரியோரையடுத்ததுக்காத்து  
 ஆவரடிககேபணிந்துமிகவளபுசெய்து  
 ஆவலுடனபனிரண்டு வருடங்காத்து  
 மப்போதுபகுவதையறசசோதித்துத்  
 தேவர்முதனமூவா + ஞானதேடிக் காணுத்  
 திருமடியு முடிநடுவுநதெரிசிக்கததா  
 னாவதனலுபதேசஞ்செய்வாரொடுசே  
 நல்லறிவாலவெகுபூசைநவீனறதாமே. (௪௨)

[மனங்கேட்துதல்.]

(௨-கை) ஆனவ புண்ணிய மிகுந்து சிவாசாரபகதி, நே  
 யம், சிவாசசனை, வெகுநாலஞ்செய்து பின்னே நல்லறிவுபிர  
 காசித்திருக்கும் போகளுககுப பெரியோர்கள் தெரிசனங்கிட்  
 டும் அப்போபபட்டவன் ஆசான்திருவுளததுப் பாங்குக் கொ  
 ததுடடது பரசகதியடைவானென்று சொன்னது மறியலா  
 னேன். ஆகிலும்பெரியோர்களை யடுத்து, அவாதிருவுளததுக்  
 குப் பாங்குபோலநடநது, தீக்கையும் பெறறுககொண்டு, சா  
 த்திரத்திலுள்ள பூட்டை அனுபோகத்துக்கும் ஒப்பும்படி தெ  
 ரியவுங் கேள்வீபபட்டுக்கொண்டு, ஆசாரியரைக்கவனியாமல்,  
 மதங்கொண்டு, ஆசாரியா திருவடிசூட்ட மகிழ்ச்சியிலலாம  
 லும், பூரணதீக்கையாகாமலும், தட்டிப்போகிற துண்டோவெ  
 னறுமனங்கேட்க அறிவு கூறிகினறது.

[அறிவுகூறுதல்.]

அடியருக்குத்தொடர் டாவதருமைநெஞ்சே  
 யவரவர்க்குவிட்டகுறையடுத்தகாலம்

மகாமகேகாபாய்ய, டாக்டர்  
 உ. வெ. சாரிநாகையர் கல் திணை

பிடியாமலிருப்பாரேதொட்டுக்கொள்வார்  
 பேதமைகளாலுலகம்பிணசுகுவந்து  
 குடியாகுமதனலேநமுகிப்போவார்  
 குற்றமறச்சற்குருவைக்குறிக்கசொல்லும  
 விடியாதகாலத்திலிருளேயாகும்  
 விடிந்தபின்புகண்ணுக்குவெளிச்சமாமே (சுந.)

[மனங்கேட்டுதல்]

(அ-கை) ிர் உலகவிபரீதம வருகிறதாகவும், அகலலே  
 ஆசானைவிட்டு நமுகும்போது ஆசானைக் குற்றமாகக் குறித்து  
 க்கொண்டு போகிறதாகவுஞ்சொன்னீர், அறியலானேன, ஆகி  
 லுமிவவளவிலே நமுகினாலும், இன்னொரு தேகம்புண்ணிய  
 மிகுந்த மானிடமாயெடுத்தது, சடுதியிலேவிட்டகுறை முடியுப  
 படி ஞானசாததிரியார் கிருபையடைந்தது, முத்தியடைவாரக  
 ளோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

இவ்வளவுந்தொட்டேகுமபோதுமீண்டும்  
 இகபோகவிபரீதமவந்தாலுந்தான  
 அவ்வளவுந்தான்குருவினறிருவுளத்துக்  
 களபுதவறாமலேபகன்றானுகிற்  
 றெவ்வளவாய்விட்டகுறைதாக்குஞ்சேர்க்குந்  
 தேசிகனைக் குற்றமெனிற்தெளிந்துமேலாம்  
 நவ்வளவாயிழிந்துவிடும்பின்னுமந்த  
 ஞானகுருத்துரோகமுற்றுநரகஞ்சேர்வார். (சுச)

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) ஆனால் ஞானசாரியாரிடத்திலொத்தாப்போலி  
ருந்துதெரிந்துகொண்டு, ஞானகுருந்துரோகி தானேதான்  
எரிந்தவனபோலே பேசுகிறானே, உலகத்தார்களுள் சிறிதுபே  
ரான அதைகேட்டுமயங்கி ஒத்து வணங்குகிறார்களே அவர்க  
ளுக்கு மிஷாகளுக்கு மென்ன லாபங்கிடைக்குமென்று மனங்  
கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்]

புலித்தோலைபகவுரிததுப்போர்த்துக்கொண்டு  
புலியென்றபுலியாமோவினனுக்கேரு  
பலிப்பாகப்பெண்பாலேபுருடனவேடம  
பகட்டினால் னுருவமபாவையாமோ  
சலிப்பானநரகத்திலவீழுமாண்பா  
சமகுருவின்மனைடத்திற்குற்றுக்கொண்டு  
நலிப்பாகப்புலிப்பாயுமியலப்புலே  
நானிலத்தோர்வணங்கினதாலீனமாச்சே. (சரு)

[மனங்கேட்தநல்.]

(அ-கை) ஆனால்வன றுணுகுருத்தரோகியானபடியின  
லே எவ்வளவுதெளிவாய் பேசினாலும் முத்தவிலக்கெனப்ப  
துசரியே. அவன நிச்சயவானென்று நேசிக்கிறவாக்கு  
னவிலாபமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

மரபபகவின்முலையதனிப்பாலுண்டாமோ  
மலடிககுச்சுதனுடையமகிழ்ச்சியுண்டோ  
தூரத்தறிபாததண்ணீர்ப்பாம்பதன்றலையிற்  
றுலங்குமணியிரத்தினமுந்தோன்றுமோசொல்



பரத்தினிடநிலையதனைக்குருமுன்பாகப்  
 பதியாதமூடனையேபணிந்ததாலே  
 வியாததமேயல்லாமலுதவிசெய்ய  
 விஞ்ஞானமுண்டாமோ விளங்குநெஞ்சே. (௪௬)  
 [மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனாலறிவலானேன, ஸ்ரீகட்கு ஞானம்வாராதென்று  
 ம, புருடாகருமாதிரம் ஞானமுண்டெனவாதனாலே? அஃதுவி  
 ளங்குமாறு சொல்கவென்று மனங்கேட்கஅறிவு கூறுகின்றது  
 [அறிவுகூறுதல்.]

அஞ்சுகின்றபெண்னைன்றுமாவென்றுநடா  
 னஞ்சுபஞ்சபூதத்திற்சிரிந்ததுண்டோ  
 நெஞ்சிவள்ளவஞ்சகங்களுவேறுமுண்டோ  
 நிறமேயேறோகுணம'வறோநேசமவேறோ  
 மிஞ்சுகின்றவுயிர்தானுண்'பண்ணென்றுண்டோ  
 பெய்கண்டநூலதிலேபிரிக்கதுண்டோ  
 சஞ்சலததாற்சொற்கேடயிமபவநிடாதே  
 சங்கையறமுன்னூலேச்சாரநதுபானோ. (௪௭)

[மனங்கேட்குதல்.]

(அ-கை) ஆனால் பேதமையென்பது மாதர்கணிகலமெ  
 ன்றும் ஒளவையார கூறியதென்கொலென்றறிவுவினவ மனங்  
 கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

ஆணுக்கும்பெண்ணுக்குமறிவொன்றேயாம்  
 ஆனாலும்பேதைகுணமபெண்ணுக்குண்டு  
 வீணுக்கேயெடுத்தசென்மமனந்தககோடி  
 வீவேகமுத்தியடைந்தவர்களதிலுமுண்டே

ஊனுக்குத்தேடியுண்டேயுறங்கிச்செத்த  
 வுலுதருண்டுபுருஷரிலேயனந்தங்கோடி  
 தாணுவினுக்கேகசராசரந்தாநெஞ்சே  
 சற்குருவுக்கப்படியேசார்துபாரோ. (சஅ)

[மனங்கேட்டுநல்.]

(அ.கை) ஆனாலுதுவு மறிபலானேன் நான் கேட்கப்பட்ட  
 டசங்கைககுச் சரியெனனும்படி சமாதானங்கொடுத்து நனரு  
 க வருமையாப் தெளிவுடனையா சொல்லப்போகிறார்கள் !  
 இனிமேல நடக்கவேண்டிய தென்னவென்று குதுகலவகொ  
 ணடுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுநல் ]

இன்னமின்னமபிறவிதனிற்பிறத்தனன்றோ  
 வினிமேலுமபிறவாமளிருக்கைநன்றோ  
 வுனனுகினறநினைவேது கருததககேதா  
 வோ துகின்றவாக்கேதுசெவிதானேது  
 பனனுகின்றகலையேதுபண்தானெங்கே  
 பாடுகின்றசத்தந்தானதொனிதததெங்கே  
 முன்னிலையாய்ஞானகுருமொழிங்கதேது  
 முத்திரெறியாய்மனதேமுனைநதுபாரோ. (சகூ)

[மனங்கேட்டுநல்.]

(அ-கை.) ஆனாலெவ்விதத்திலேயும் பார்க்குமளவில், இக்  
 தகுடும்பச்சேற்றில உழைத்துக்கொள்ளுகிறதும், அதற்கொத்  
 தாசையா யுகைத்தார்சொல்ல விகவாசமாய் ஒத்துக்கொள்ளு

கிறதும், துக்கமேயொழிய வுள்ளபடி ருடும்பத்தார் என்மேல் பிரியமாயிருக்கிறதேயில்லை. எப்படியெனில்—நான் சிலநாள் சம்பாதனையில்லாமலும், தேசசௌக்கியமில்லாமலும், ரோகஸ்தகைவிருக்கும்போது சர்வததிரபேர்சுளும் என்மேல் மனதுசலிப்புற்றிருந்ததுகண்டேன், ஏவல்பணிவிடையில் வெறுப்பானதுகண்டேன், சாலவும் பிரக்ஞைதப்பியிருக்கும்போது பெண்டுபிள்ளைகளை எதிர்விட்டா ஆஸ்தியைக கேட்கச் சொன்னதுகண்டேன், அவரவர்களும்போது ஒப்பீனசொல்லி அழுகிறவயணமுங்கண்டேன், வெல்லாப பொருளையிச்சித்திருப்பதென்று மறியலானேன், எனக்கு உரிமையானபோ ஒருவரையுங்கானேன், அல்லது சிலது நாளுழைத்தும்க்கண்முதலாகியபோ சமயாதிககசாமாத்தியம் வருந்தனிலும் உழைத்துப்போட்டு அதன்பின் சும்மாயிருப்போ மென்றாலும் என்னிச்சைப்படிக்கடக்கவும்மாட்டாது, அதுவுமறியலானேன் ஆகையால் சத்துருவாகிய இந்தப் பேய்க் கூட்டங்களிவிட்டு காயந்நளராமுன் சிவன்றிருவடியடைதற்குள்சொன்னபடி சத்தியமாயநடப்பேனென்று மனஞ்சொல்ல அறிவுகூறுகின்றது.

பணியறுத்தல் முற்றிற்று.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

பொன்னினெஞ்சமேசொற்படி கேட்கவும்பொருத்தியேநன்றாக, இன்னயின்னமும் பேசமைகொள்ளவையோவில்லறந்தனைவிட்டு, தன்னைத்தானறியாமலுஞ்சினை

னடிசார்வதுமிழந்தாக்கால், பின்னமபின்னமாயிரண்டு  
ங்கெட்டா எனன்றேபேதைமைகொள்வாயோ. (௫௦)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை.) இதனால் நான்தெளிந்தவிதத்திலே பேதைமை  
யென்பதிருக்குமிடமுங்காணென். சர்வபணியு மறுத்துவிட்  
டேன. ஆனால்தெளிவாய்க் கேட்பதற்குத் தெரியும்படிசெய்யு  
முதவிவேண்டுமென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

சுத்தநெஞ்சமே சற்குருமலராடி தொழுவகைகேட்  
பாயேல, பத்தனாகியேமானாபிமானமும்பற்றறவிட்டே  
நீ, குற்றமேதுமற்றெவ்விடங்காண்கினுங்கூறுடற் களி  
ப்புற்று, பற்றுமாகியேதிருவடிக்கெதியெனப் பண்புடன்  
பணிவாயே. (௫௧)

[மனங்கேட்ததல்.]

(அ-கை.) ஆனால் மானாபிமானமலிட்டி, குருவை வெவ்வி  
டங்காண்கினு மனோவாக்குக்காயம் ஒத்து, அன்புகளிகூர்ந்து  
எண்சாண்தேகத்தை இருகையாக்கி, நனமலரால் அவாதிருவ  
டிக்குச்சாத்தி, தீர்க்கதெண்டம்பண்ணச்சொன்னீர், அதற்குச்  
சந்தேகமில்லை. இவ்வளவுமிழந்து நான் இதற்கஞ்சவேனே.  
அப்படியே செய்வேன். ஆனால் அதிகமாக உலகத்தாா இகழத்  
தக்கதாக குரு மிகுந்த அசங்கியரூபமாக விருந்தால் நான  
பணியுமனவிலேநீந்திப்பார்க்கேளி அல்லது அந்நாரீருக்கினும்  
அப்படிதான்செய்தல் முறமையோகென்று மனங்கேட்க அறி  
வு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

ரூவலையத்தோர்சொல்கின்றகேள்வியாலே  
 கூசுகின்றநெஞ்சகமேகூறக்கேளு  
 அவலமாங்கடலுக்குளாமுமாண்பர்  
 அபிமானம்வந்துள்ளை அண்டிற்றூனல்  
 சவலையாய்நழுகிடுவாய்முத்திமாக்கந்  
 தான்கிடைப்பதருமையதைச்சார்ந்தேநீதான்  
 சிவனடியையடைவதற்குசற்குரந்தன்  
 றிருவுளத்துக்கொத்தவழிசெலலுவாயே. (௩௨)

[மனங்கேட்துதல்]

(அ-கை.) ஆனால்சற்குருவின்றிருவடியில் சரணஞ்செய்வ  
 சற்குமார்க்கமுண்டோவென்று மனங்கேடக அறிவுகூறுகின்  
 றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

ஆம்நமசிவாயவென்றவகூரத்தை  
 உச்சிக்கண்புருவமவாய்மூக்குநாசி  
 தாமசங்களில்லாமல்முக்காலுந்தான்  
 சற்குருவின்றிருவடியில்தானமுத்தி  
 நேமமாயிப்படியுஞ்செய்வதுங்கான்  
 நேரானசரணத்தின்தீசைகூயாகும்  
 ஆம்பின்னையென்றெண்ணியிருத்திடாதே  
 ஐயனுள்ளங்களித்திடவேயாசைவைப்பாய். (௩௩)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனால் சரணதீகையுமறிந்தேன், செய்யவுந்  
துணிந்தேன், கருத்தில் செய்யுமபடிருறித்தால் போதாதோ  
காயத்தினாலு மிகுதியாய் வணங்கிக் கொள்ளவேணுமோவென  
ஹமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

காயமனவாக்கினுடைந்தகன்மங்  
காயமனவாக்கினுற்கடக்கவேணும்  
காயமனவாக்கினுலொன்றொளிததால்  
கடமெடுக்கவேதுவாங்கண்மபாரு  
நேயமுளவைமபுலனாற்குழ்ந்ததுனபம்  
நீக்குதற்குமுறையிதுதானிலைத்துப்பார்நீ  
மாயவித்தைபாமென்றுநமுகிடாதே  
வஞ்சகத்தைநீவிட்டுவணங்குவாயே. (௫௪)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை.) ஆனால்படியேசெய்கிறேன், இன்னஞ் சற்கு  
ருதிருவுளத்துக்குப் பாங்காய் நடகருமாககங்கள் சொல்கவெ  
ன ஹமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வஞ்சனைபொய்குதுகபடங்கண்க்கி  
மானவபிமானமுதற்பெருமைநீக்கி  
யஞ்சுகினறகோபமாகாரநீக்கி  
ஆசைபதைப்பா தியடியோடேநீக்கி

துஞ்சவேசோதித்துப்பார்த்தாலுந்தான்  
 துணிவாகித்திருவடியேகெகியென்றெண்ணி  
 தஞ்சமென்றேயையனதுநிழல்போற்காத்தா  
 சரணத்தினேவல்செய்துதழைத்திடாயே. (௫௫)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை.) அப்படியே தொண்டெய்கிறதற்கு மானானே  
 ன், எத்தொழிலுமில்லாமல்சர்வ ஆசையுமிழந்து நிரந்தரமா  
 யிருக்கிறபெரியோர்களிடத்தில் தொண்டெட்டிருந்தால், வயி  
 ற்றுப்பசிக்கு அன்னம்வேண்டியிருக்குமே யதற்கெனவயண  
 மென்றமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

இச்சையுடனெத்தனைநாளில்வுலகில் வாழ்த்தாலு  
 யிடரேசொல்வார், நச்சைவருமிதனாலேதெளிவுற்ற ம  
 னதென்றுநலலோர்சொல்லாரா, சச்சடியைவிட்டுவிடுமு  
 ப்பொருளையோர்பொருளாய்ததனித்துப்பாரு, பிச்சை  
 யென்னவிசாரமென்னதலைமேலேசுமந்துவரப் பெருமா  
 னுண்டே. (௫௬)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை.) அப்படியிருக்கச் சிவசொருபத்ததைப்பெற்றிரு  
 க்கின்றபோகள் ஆகாரததுக்காகப் பலவிதநகனான தொழில  
 செய்கிறதும், சிததுகள் விததைகள் செய்கிறதும், பொய்சொ  
 ல்லுகிறதும், சிவசினனவேடத்தைக் கபடாகத் தரித்துக்கொ  
 ள்ளுகிறதும் என்ன? வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்  
 றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

ஆனை முதலெறும்புகடைக் கமுதளித்துக் காக்கு  
மொருவரனேயல்லால், சேனைவிதமாகவிந்த மானிடர்க  
ள்செய்வதெல்லாஞ்செகததின்மாயை, ஊனைமுதல்சும  
ந்தவரார் உண்டபின்பு களித்தவரார் உற்றுப்பார்க்கில்  
தேனையுணடுருசி கண்டதிருடனைத்தான்கண்டவர்க்குத்  
தெரியுந்தானே. (௫௭)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆஹ லறியலானேன், பெரியோர்க்கிடத்தில்  
பக்திவைராகியத்துடனே கிடநேரமாகிலும் பிரியாமல் சர  
ணடைந் தேவலுஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்தப  
தவிக்கிடம? எனறு மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

ஆசான்கிருபையிருந்ததலைந்தவுடற்போய் மறுவு  
டலில, கூசாதிருந்துந் தன்னணடை குறைவொன்றில்  
லாரிறைவாக, தேசானேசர்க்குழந்திருக்கத் திருவோலக்க  
ஞ்சேவிக்க, ஈசாவென்றேமறைபோற்றவெய்தும்பரம  
பதம்நெஞ்சே. (௫௮)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை.) ஆனால் நிழறபோற்பிரியாமற் சரணத்தேவலுஞ்  
சலியாமலும் செய்கிறேன். ஐயோ? வெத்தனைபிறவியோ எடுத  
துவந் துநொந்திருக்கிறநான் இன்னுமோர்பிறவிபிறப்பேனோ?



முழுதும்பிறவாமவிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ? அதைச்சொல்  
கவெனறுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ்சற்குருநாதம்கே

வுண்மையுடனுதகத்தால் தாராவார்த்து

நடமாடுமிமழன்றுமெனதெனறெண்ணு

நாயகனாஞ்சீவனையேயடிமையாக்கு

திடவாககுத்தவறாமல்நிலைத்துநெஞ்சீச

தேகந்தானொழியளவுமுதவிசெய்தால்

படமாடுமரவத்தையணிந்தவிசன்

பதம்பெறுவாயுள்ளபடிபகர்ந்திட்டேனே. (ருக)

[மனங்கேட்டுதல்.]

(அ-கை) ஆனால் நலல தாயிற்று, இதுவகாகும் நானே  
உடல், பொருள், ஆவிமூன்றுக்குமுடையவென்று நீர் சொ  
ன்னபடிகேட்டு சருவசங்கையுமிழுநது நீருவிகாரியாய் என்ன  
கெதியென்றுகேட்குமளவிலே சீவனுண்டென்றும் சீவனுக்கு  
உடல்பொருளாவி தொந்தமென்றும் அதைக்குருவுக்குத் தத்  
தஞ்செய்து சீவனை அடிமையாக்கி ஆசான்சொறபடி நடந்து  
சீவேசனுகிறதாய்ச்சொன்னீர், மகாசகதோஷமாயிற்று! அப்  
படியே சீவன்முததி யடைகிறதானால் நானித்தனைப் பிரயாச  
ப்படவேண்டியதென்ன நான்-நீயார் இவ்வளவுநான் சந்தேக  
மற்றுத் தெளிவுகொண்ட லாப மென்னவாகப்போகிறதென்  
று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

சீவனேநீயாகுமறிவுநீயாஞ்

சிவன் னானேநீயாகும்பரமுநீயாம்  
நாவுகின்றசெயலுடனேமனதெனறுன்னை  
சாற்றியதோநாமமாஞ்சாவசங்கை  
மேவவேமொழிகிறமுனதால்நெஞ்சே  
மெலலமெல்லச்சொற்படியேமேவினககால்  
நாவுதனிடபிரிககினறபேதமற்று  
நாம்சிவமாய்வாழலாம்நாடிப்பாரோ.

(சூ 0)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) ஆனா லறியலானேன், இனி உடல்பொருளாவி  
மூன்றம் குருவுக்குத் தத்தம்மண்ணச்சொன்னீர். இகதமுன  
றையுந் தெரியபடுத்திமெனறு மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின  
றது.

[அறிவுகூறுதல்]

உடரென்றாறசடாதாரவுடலேயாகும்

உயிரானபிரானேனையாவியாகும்  
திடமாகவிரண்டையுநதானெனதென்றுற்ற  
சீவனேசிறமபலபொருளதாகும்  
அடவாகவிமூன்றுகொடுத்தத்தன்னை  
அடிமையெனசசத்தியமாய்நுந்தால்நெஞ்சே  
இடமானகதிபெறவேயுபதேசிப்பார்  
இப்படியேகுருபதத்திலிஷ்டம்வையே.

(சூ ௧)

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) அப்படியே செய்யலுற்றேன், இனி தீகை யென்பதும், நூலென்பதும், குரு சொலவென்பதும், சாதக மென்பதும், முத்திலீடு என்பதும், தெரியச் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

தீகையது நூலாகும் நூலவிளக்காம்  
 திறமானசற்குருசொல்லுபாடமாகும்  
 தாக்குகிணைசாதகந்தானேணியாகும்  
 சபையென்றவெளிதானேவிடதாகும்  
 மார்க்கமென்றதிதுநெஞ்சேமுன்மீனார் கூட  
 வாழ்ந்தவருமிப்படியேமருவிப்பாரு  
 நோக்கையிலேயிதிலொன்றுநழுவிற்றானால்  
 நொந்துநொந்து பிறவியினினுழைக்கும்பாரே. ( )

[மனங்கேட்துதல்.]

(அ-கை) எல்லாம் உள்ளபடி யென்றறிந்துகொண்டே ன், இனிமேல் சற்குருவினுடைய திருவுளமகிழ்ந்து நான் க டைத்தேறும் பொருட்டாய் உபதேசஞ் செய்யும்படி சொல்க வொன்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

[அறிவுகூறுதல்.]

அப்படியேசெய்விப்போமழகுநெஞ்சே  
 யாசானறன்றிருவடிக்கேயனபதாக  
 வெப்படியாகிலுமுன்னைமாயகிட்டி  
 யிதமேபாலாமஜ்ஜனமதற்கிடவ்கொடாதே

செப்படிபோல்வந்ததொருஜெனனீங்கி  
 சிவானந்தபோதகமாய்த்தெளிவாய்நீயும்  
 மைப்படியுக்கண்ணிபங்கன்குருவாய்வந்து  
 வரதீனையைத்தீர்த்திடுவார்வணக்துவாயே. (௬௩)

[பொதுகவனிப்பு.]

(அ-கை) இதுவரையிலுஞ் சீவனைப்பின்னிட்டு, மனதை முன்னிட்டு, சற்குருவை பின்னிட்டு, அறிவு முன்னிட்டுக்கொண்டு மனத்தினுடைய பணியறுத்து சற்குருகடாக்கூடும் பெற்றுக்கொள்ளும் வகை கூடினது; இனி மனதைப் பின்னிட்டு ஜீவனை முன்னிட்டு ஜீவனுக்குள் மனமொடுங்கி முததியடையதக்கதாக அறிவைப் பின்னிட்டு சற்குருவைமுன்னிட்டு அறிவைச் சீவனுக்குப்போதித்து நீ நானென்று இரண்டில்லாத பரிபூரணமாய் ஆக்கும்பொருட்டு ஜீவனுக்குக் குரு சிவானந்தம போதிக்கு மார்க்கம் கூறுகின்றது.

[ஜீவன்சொல்லுதல்]

ஆதியேயந்தமேயருமையான  
 வருட்கடலேயையனேயகண்டமுற்ற  
 சோதியேசொருபமேசுகததைக்காட்டும்  
 சுத்தனைசித்தனைசுயமபிற்பொங்கும  
 பாதியேபரமனைபாரிமைதே  
 பாம்போச்சுந்தரமாயெழும்புலந்த  
 நீதியேயென்னுடையபிறவிநீக்கும  
 கிச்சயமேதிருவடிக்குச்சரணெயேறனை. (௬௪)

[குந சொல்லுதல்.]

தீசைக்ஷமுறையாகவேசரணஞ்செய்த  
 செல்வனேஞானமென்றதீரமபெற்று  
 பாககியமாய்மெயப்பொருளைக்கொள்ளவேண்டிப்  
 பாரினிலேவெருபேர்கள்பதைத்துவந்தார்  
 பாககியத்தாற்சிதறினார்சிலதுபேர்கள்  
 பாழ்மனத்தாற்சிதறினார்சிலதுபேர்கள்  
 தாக்கியதேதாரசாதகத்திலதாளாமற்றான்  
 தவறுணடேபோயினாகுகையுற்றே. (௬௫)  
 சங்கையதுவிட்டாற்பேறறொணடுபட்டு  
 சாததிரத்தின் பூட்டுகளைத்தெரிந்துகொண்டு  
 மங்களமாய்தீசைக்ஷனைப்பெற்றுநன்றாய்  
 வைபகத்தின்சுழலினிலேமயங்கிச்சென்று  
 பங்கமாயபிமானத்தொழிலேசெய்து  
 பதுங்கினாகுருமுகத்துககாகாமற்றான  
 திங்களணிசடையாதன்பாதஞ்சேர  
 தீவினையில்தெவிநதிட்டாரசிலதுபேர்கள். (௬௬)  
 அப்படியேநீநமுகித்தடத்தைவிட்டே  
 யமபலத்தும்சீககாமறகாலன்பாசந்  
 தப்பவகையறியாமற்பிறவிதன்னிற்  
 சாருவையோநிலைகொண்டிசாதிப்பாயோ  
 ஒப்பவேயுடற்பொருளுமாவிமூன்று  
 முலகத்தால்தாராவிட்டுவுணைநானென்று

செப்பவந்தா னுவிழந்தேயடிமையாகிச  
சிந்தையற்றுசசிவமாகிவாழ்கநீயே.

(௬௭)

[ஜீவன் சொல்லுநல்.]

பாக்கியங்கள் ஸபறவேண்டி குருவடிக்கு  
பதறியேவந்ததொருபாரிலுள்ளோர்  
வாக்கினால்மனத்தா லுஞ்சாதகத்தின்

வருத்தத்தாற்சிதறினபேராராயா  
நோக்கினததிறவறாமற்பிடிததுமுத்தி  
நுண்ணறிவாற்பூரணத்தையடைந்ததாரோ  
தாக்கியதோர்மைந்தர்களையறியச்சொல்லும்

தயாபரனேகுருமூர்த்திசொல்வாய்நாதா. (௬௮)

[குரு சொல்லுநல்.]

எத்தனையோமைதர்களைப்பெற்றேனப்பா  
வெடுத்தாப்பேனமதலை யியின்பமாக  
பத்திவைராக்கியமுந்முகிடாமல்

பாரிலுள்ளோர்தங்களுக்குச்சொந்தமாக  
முத்திபெறுமனக்கண்ணுமபிரகாசித்து  
முதறிவால்தத்துயததைமுமுதுமாள்  
சத்துசித்தானந்தமுமாய்ப்பூரணத்தைச்  
சார்ந்திட்டான்குழந்தையென்றதங்கந்தாமே. ( )

ஆமென்றேவந்தவர்களின்னமுண்டி

அவரவர்க்குத்தீசைவைத்தோமன்பதாக

ஒமென்றமுத்திரெறிக்கொவ்வவாரோ  
 ஒதுங்கியேபதுவகியேயோடுவாரோ  
 நாமென்றவகங்கொண்டுநீழுகிப்போரூர்  
 நாதனை யதுவித்துநலம்பெறாமல்  
 போமொன்றேதள்ளவில்லையவர்கள் தானே  
 பொலலாங்கைக்குறித்தல்லோபோய்விட்டாரே.  
 நிலைககவென்றுவந்தவரிவதவரிப்போன  
 நெஞ்சகரைச்சொல்லக்கேள் நினைவாய்நீயு  
 முலைகருதிககைப்பிடித்துப்பாலுண்ணாமல்  
 மூடத்தால்நானென்றமகத்தையுற்று  
 கலைகருதிநில்லாமற்சாதிக்காமல்  
 கற்றபொருள்போதுமென்றேபெருமைகொண்டு  
 கொலைகளவாம்வஞ்சகத்தவிடாமற்றானே  
 குலைந்திட்டான்வைத்தியலிங்கன் குரூரன்றானே.

[ஜீவன் சொல்லுதல்.]

அப்பனைமைந்தர்கள் தன்றிறத்தைக்கேட்டு  
 அறிந்திட்டேன்முத்திரெறிக்கொடியேன்றானே  
 செப்பமாஞ்சரணங்களகோடிசெய்தேன்  
 சிதறினவர்பால்மனமுஞ்சொலலவொட்டேன்  
 கொப்பனவேயெனையாளவிங்குவந்த  
 கொற்றவனையுனைப்போலத்துலக்கங்கானேன்  
 இப்பவேயடிமைகொண்டுகாக்கவேண்டி  
 ஊதங்கியேயருளபுரிவாயெந்தன்கோவே. (௪௨)

அறிவாளனாகியேபணியறுத்து

அச்சவகளைல்லாந்தானறுத்துப்போட்டு

குறியாளனாகவேதுணிந்துவந்த

கொடுமபாஷியெனையாளக்கூச்சமென்றே

தறியாளனாகினறவுலகத்தேதான்

சங்கையதுவந்தாலுந்தாளமாட்டேன்

முறியாளவந்தகுருநாதர்வுந்தன்

முசிழ்மலர்த்தாளகெதியென்றுமுனைந்திட்டேனே.

[குநு சொல்லுதல்.]

நிலமதனைச்சலததினாற்சத்திசெய்து

நிராமயமாங்கணபதியைநாட்டிவைத்து

பலமுடையசோதிமலர்சாத்தியிக்கப்

பரிவானபுகைதூபங்காட்டிபபின்னுந்

தலமுடையவெளியதனைநிவேதனஞ்செய்

சரணஞ்செய்யெனமகனேயுபதேசிப்போம்

பிலமுடனேயிடம்வலமாய்ச்சுற்றிவந்து

பெருவிரலைப்பற்றிக்கொள்பேரின்பத்தே. (எசு)

அன்புடனேயுடல்பொருளுமாவிழுன்றும்

அறுதியாயளித்துவிட்டுநீதானையா

தென்புடனேயடிமையெனச்சத்தியஞ்செய்

சிதறாமல்நில்லப்பாதிகைகைவைப்போம்

யின்புந்தன்செவிநாளேயோனியாக

பேசுமெந்தனாவுதானிலிக்கமாச்சு



இன்பமுடனனுபோகத்திருக்கவென்றே  
 இருசெவியிலுபதேசமேற்றுவோமே. (எடு)

[ஜீவன் சொல்லுதல்.]

அப்படியேபஞ்சகத்திபூசைசெய்தேன்  
 அழகாகச்சரணங்களை பிரகாரஞ்செய்தேன்  
 செப்பின? தார்பெருவிரலைப்பறறிகொண்டேன்  
 தேகமுடன்பொருளாவிசத்தந்தந்தேன  
 ஒப்பதுவாயானுமேயடிமைபானேன  
 யுகமுழுகத்தடைவரினுமசையாநிழ்பேன்  
 தற்பரனே தீசைசெய்யுங்கருணைவைத்து  
 சற்குருவேதிருவடியிருசரணென்றேனே. (எசு)

[தந சொல்லுதல்]

வேறு.

ஞானமென்பதில்நாலவகையுண்டதை நாமுரைத்  
 திடக்கேளாய், தானமுற்றனர்சரியையுங்கிரியையுஞ்சா  
 ருமேசிவயோக, மோனமுற்றமெய்ஞ்ஞானமே நான்க  
 தாமுடிவதைப்பெறுவாயே, யினமற்றவென்மைநதனே  
 யுன்னிடவின்பமேதுரைப்பாயே (எஎ)

[ஜீவன் சொல்லுதல்.]

தேசிகாவிந்தநால்வகையெனறதை தெரியவுமுரை  
 த்திடீடால், மோசமாயினபமுற்றிருப்பது தனைமொழிங்  
 கிடெமெனக்கேட்பேன், ஆசையற்றதாயிருந்திடிவழிந்

திட வதிசயங்கொள்வேனான், நேசமுற்றதிற்பத்தியே  
யுறைத்திடிநிலைததிடுமையாவே. (எஅ)

[குந சொல்லுதல்]

அங்கசுத்தியுமாலையந்தொழுவதுஞ்சரியை யென்  
றறைவார்கள், மங்களத்துடனட்டமாசித்தியும் வரை  
யுஞ்சக்கரபூசை, பொங்கமானதுகிரியையாம் வாயுவை  
பிரணமிடாதிழுத்திட்டு, தங்கிநின்றதோர்யோகமென்  
றிதனையேசாறறிடுமறநானே. (எசு)

ஞானமேதெனக்கேடடிமுன் தத்துவ நானெனவு  
ணர்ந்தித்த, ஊனைநானெனவுரைதததையகன்று பின்  
னெழிவறத்தனைக்கண்டு, மானமவெட்கமுத்துக்கமுங்  
கவலையும் வஞ்சனைதானபோக்கி, யீனமற்றுநான்சிவ  
மெனத்துணிந்தது மிழந்ததுமுடிவாமே. (அப)

[ஜீவன்கேட்க குநசொல்லுல்.]

இந்தநாலினிலின்பமுற்றிருக்கையி லிச்சடம்விழு  
ந்திட்டால், தொந்தமானதோர்பலென்ன தெரிந்திட  
ச்சொல்லுவாய்குருமுர்த்தி, சொந்தமாகவே கேள்மக  
னையதன்சுகமதையறிவிப்போம், தந்தனங்களாய்விடா  
மலே கேட்பதுசரியென மகிழ்ந்தேனே. (அக)

சரியையென்பதுகுறைவறச் செய்துமேதன்கடம்  
விழுந்திட்டால், கிரியைசெய்யவேயெடுத்திடுங்கடமது  
கிரியையுமுடிந்தேகில், உரிசையாகியயோகமே செய்ய

வுமுடலெடுத்துழைக்குங்காண், பரிசொள்யோகமு மு  
ற்றவுமுடிந்தடற்பாரினிலுருவாமே. (௮௨)

ஞானமேபெறவெடுததிடும்வ்வுடல்நமுகிடாதுனா  
த்திட்டா, லீனமாகிபசெனமும்போக்கிமீசினே தா  
னாசி, வானமுற்றதோர்சசசிமானந்தமாய் வாக்குகாக  
கெட்டாத, மோனமுறறுதானெக்குமாய் நிறைந்தது  
முத்தியென் றணர்வாயே. (௮௩)

[ஜீவன் சொல்லுநல்.]

அப்பனையெனையடிமையாககொண்ட வோரபூரு  
ள்ளருநூழர்த்தி, தப்பீவகெதிவேறெனக்கிலலைநின்ற  
ளதுகெதியென்றேன, ஒபபவேசிவஞானமுமுணர்த்தி  
டிலுகந்ததி லூ னறிக்கொண, டிபபவேபரவீடதிலேரு  
வனிசனையருளவாயே (௮௪)

[௩௫ சொல்லுநல்]

வேறு.

தத்துவமேயுடல்தா னெனுமான ததன்னையறிந்தி  
டுநீ, சிதததுவாயபிராணனிரானதில திரண்டநைக்க  
ண்டிடுநீ, சற்றுமேகாணுக்கண்மணியானதை சுண்டு  
தெளிந்திடுநீ, முற்றுசிவானந்தபோதகமான துமுத்தியு  
மிதுதானே. (௮௫)

வேறு.

அறிவுபோதகமென்றநூலைப்பாரு

அதற்குமுன்னேஉடலறியும்விளக்கம்பாரு

புறிவின்றிமேவின்றிமறைப்புமின்றிப்  
 பேரின்பவமுதமழைமெய்த நூல்தான்  
 நெறி கொண்டவந்நூலையிசைந்துபாரு  
 நிலைக்கவேயபபடியேதீசைகூவைப்போம்  
 பொறிவிட்டுசபைபுதுவாய்பிக்கோயில்லை [ள்ளே.  
 பெரும்பொருளைக்கைக்கொண்டுபிழைத்துக்கொ  
 [ஜீவன் சொல்லுநல்.]

அப்படியேபோதுகமுத்திபெற்றேன்  
 அரியயனுங்காணாதவடிவுங்கண்டேன்  
 தப்பியேயினைக்காமறபிழைத்துக்கொண்டேன்  
 சஞ்சலதையிழந்துநான்ககத்தைப்பெற்றேன்  
 ஒப்புமைசொல்லவொருவரையுங்காணேன் [ன்  
 உனைப்போலெதெளிவுரைசுகுங்குருவுங்காணே  
 செப்பவேநாவிழந்தேன்பரமானாதத்  
 தீவிலேசொந்திட்டேன் வாழ்ந்திட்டேனே. (அ௭)

ஞாலியெனறபெயர்களையேகண்டு கொள்ள  
 நல்லதொருகணபெற்றேனபேசுவென்றூ  
 லீனமறச்சொறகற்றேன்சிரவணத்தால்  
 ஏகாந்தபரகவனமெய்தலானேன்  
 மானமற்றவடியருடனாசைகொண்டேன்  
 மருவுமுடலகுருவுக்கேவணங்கிபெற்றேன்  
 தானமுற்றேன்சிவானாதந்தனிலேநின்றேன்  
 சசிதாந்தனென்றேதழைத்திட்டேனே. (அ௮)

வாழ்வுமுதற்சம்பத்தைமதித்திடாமல்  
 மலைமேலேயேறினதோர்பறவையானேன்  
 தாழ்வுகளாயுலகோர்சொல்நிந்தையெல்லாம்  
 சகாயமென்றேயெண்ணிசசந்தோஷமானேன்  
 வீழ்வதருநரகிலுள்ளமாண்பர்கெல்லாம்  
 வீழாமலேமனிதர்மேலுமானேன்  
 எழுலகும்மலேமூமநானேயானேன்  
 ஏகரந்தத்தீவினிலேயிறங்கினேனே. (அக)

[குரு சொல்லுநல்]

மைந்தனையுனைப்போலவாடிமெள்ள  
 வாதனையேதீர்ந்துமதிமயங்கிடாமல்  
 பந்தமறுக்கேபிசுபுகுருவைதேடி  
 பரமாகிவாழ்ந்தவர்களுண்டோவப்பா  
 சிந்தையற்றபெரியோராவணங்கெக்கொள்ளு  
 சிவஞானிதனனுடனேநேசஞ்செய்தே  
 எந்தனையேபெற்றவனையப்பாவப்பா  
 வெடுத்திணைத்தேயம்பரத்திலிருப்போர்நாமே ( )

[ஜீவன் சொல்லுநல்]

வெண்பா.

மறந்தேனோர்வார்த்தைமகிழ்ஞானமூர்த்தி  
 துறந்தேனினித்தெரியச்சொலவாய்-சிறந்திலகு

பத்திசெய்வோருக்குப்பலனேததைக்கெடுக்கும்  
குத்திரருக்கென்னகுணம்.

(௯௧)

[தநு சொல்லுநல்.]

விருத்தம்.

எண்ணிலாத்தவங்களியாகங்கள் செயினுமீஸ்வர  
விஷ்ணுவாலயங்கள், பண்ணுலாக்கவிதை பாடினும  
னேகம்பாரினிலவருமபலனேது, கண்ணுலாவிநமசுரு  
திமெய்ப்பொருளைக் கண்டரனடியாருக், குண்ணலா  
மெனவமுதளித்தவனடைபல னுனாககவுமுடியாதே ()

வேதமாகமசாததிர புராணங்களவிரிந்தநூலறிந்தி  
டாவிந்து, நாதமேயுருவாமதவிதானைநானமேபெற  
றிடவேண்டின, ஒதுவல்லவாசததுச் சித்தானந்தமுறற  
நல்லடியோசுருப, பாசபூஜைகளடகலுஞ் செய்தவர்  
பலனுரைக்கடங்காதே.

(௯௨)

கவித்துறை.

உன்னமளிப்பாரைக்கலைப்பாருமிந்தவவனிமிசை  
பினனலவாகருடபுரிவார்நனைப்பாரிகழ்ந்திடுவார்  
மனைவராயிருக்கேமறிப்பாரையுமறலியினி  
யெனனெனனவேதனைசெய்வான்முடிவ்லியமபரிதே ()

சிவனருள் பெற்றுயர் மேலோர தமக்குஞ்சிவனையு  
ன்னித், தவஞ்செயுமனபரங்குஞ்சிவவேடம் பூண்டதன்

னியர்க்கு, மூவந்தேபணிபுரிவார்மேலுலக ரூண்மைய  
தாய், அவஞ்செய்தவரையிசும்வோரடைவர ரூநரகே. ( )

பெரியோர்க்குத்தொண்டுசெய்வாரைத்தடுத்திடும  
பேசையரும், சரியாநடு நிலைசார்ந்தவர்க்கல்லல் சமைப்  
பவரும், பரிவானதீட்சைகொண்டோரை மறிக்குமபா  
தகரும், எரிவாயநரகத்தெண்ணிற றுயரிலிருப்பொன  
றும். (௬௬)

வெண்பா,

இந்தலைப்பார்ப்போர் எந்ப்போர்படிப்போர்  
நன்னூலெனமனதினூடுவோர்-பொன்னூற்  
படியேறித்தாண்டிப பலசாகரத்தைக  
கடவுளக்கு முன்னிற்பா காண். (௬௭)

சந்தேகமாதிகளைச சாராமலேயகற்றிப்  
பந்தபாசங்களைப் பாழாக்கும் - இந்தநூல்  
எந்தநாளுமமழியா யேகாந்தவிடதனைச  
சொந்தமாக்கு மெனவேசொல். (௬௮)

கலிவிருத்தம்.

அரனங்கிரிவாழி யம்பிகைதாள் வாழி  
பெருமானபதமவாழி பினனைசரணமவாழி  
பரமேடர் டயடிவாழி பாரதிபாதமவாழி  
கரி புகன்கழல்வாழி கந்தனதிருவடிவாழியே. (௬௯)

சிவானந்தபோதம்.

௫௫

கொச்சகம.

வான்வாழிவானையளி மாதவரும்வாழி  
கோன்வாழி துருவாழி குவலயதேதார்வாழி  
ஆன்வாழியமராமுத லிருடிசித்தர்வாழி  
நானீயெனகமற்ற நாதாசகள்வாழி.

(400)

சிவானந்தபோதம் - முற்றிற்று.

சற்குருவேதுணை.





உ  
வேலுமயிலுத்துணை.

இப் போதச் சிட்டுருக்கும்

சுத்தப்பிரிதிகளாவன —

— 0 —

சுப்பிரமணியபண்டிதர் ஜீவரக்ஷாமிர்தம்	-	-	-	ச—0—0
பாலகாண்டமூலமும் உரையும்	-	-	-	ந—அ—0
பெரியபுராணம் (செய்யுள்)	-	-	-	ந—அ—0
திருவிளையாடற்புராணம் (செய்யுள்)	-	-	-	உ—0—0
வமலராமாயணமென்னுட ஞானவாசிட்ட வசனம்	-	-	-	க—அ—0
வள்ளலார்சாத்திரம்	-	-	-	க—அ—0
திருமந்திரம் - ந.ந.	-	-	-	க—அ—0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை உ-(அண்டகோளபடங்கள்)	-	-	-	க—ச—0
மேற்படி ஆப்பவுண்டு	-	-	-	க—0—0
டாடுதுறை	-	-	-	0—கஉ—0
கத்தபுராணச் சுருக்கம்	-	-	-	0—க0—0
குமாரதேவாசாத்திரம்-கக உள்ளது(காலிக்கோ)	-	-	-	0—க0—0
மேற்படி ஆப்பவுண்டு	-	-	-	0—அ—0
விஷ்ணுதலமான்மியச சுருக்கம்	-	-	-	0—அ—0
சடாட்சரமாறல் க-யந்திரங்களுடன்	-	-	-	0—உ—0
கைவலயம் மூலம்	-	-	-	0—உ—0
அஷ்டோத்திரம்	-	-	-	0—க—0
புசண்டாஉபநிடதம் (நஉ)	-	-	-	0—0—க
கந்தர்சஷ்டிகவசம்	-	-	-	0—0—க

இவை சிதம்பரம் மேல்கோபுரமண்டப புத்தகவாப்பிலும், சென்னை மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தோ -லோகநாதமுதலியார்.

உக-௧௩. ஆயலூர் முத்தியாமுதலியார் வீதி சென்னை.

